

CvB Bao/Vso U.2012.14 2012/016

Beroep ongegrond. Overplaatsing. De Commissie overweegt dat het bestreden besluit een beslissing betreft waarbij verweerster een mate van beleidsvrijheid toekomt. Nu zich hier niet een geval van ontslagverlening voordoet, is het anciënniteitsbeginsel, waarop appellante een beroep doet, niet als absoluut geldend beginsel van toepassing. Daarnaast is verweerster, volgens de bewoordingen van genoemde notitie '* mobiliteit seizoen 2012', bij mobiliteit niet verplicht zich te houden aan het LIFO-principe, maar kan zij zich bij haar besluitvorming laten leiden door onderwijskundige overwegingen.

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

B.* appellante,
gemachtigde: mr. H.L.A. Ko,

tegen

de **Stichting ***, verweerster.

1. De procedure

1.1. Appellante heeft beroep ingesteld tegen een besluit van verweerster van 24 januari 2012. Bij brief van 22 maart 2012 heeft appellante de gronden van haar beroep aangevuld. Namens verweerster is een verweerschrift, met bijlagen, d.d. 27 april 2012 ingediend.

1.2. Het beroep is ter zitting van de Commissie d.d. 20 juni 2012 behandeld. Hierbij zijn verschenen:

- appellante met haar gemachtigde;
- namens verweerster: de heer F., directeur, en mevrouw R. , P&O-adviseur.

Partijen hebben hun wederzijdse stellingnamen naar aanleiding van vraagpunten van de Commissie en aan de hand van voorgedragen pleitnota's toegelicht.

2. De feiten

2.1. Appellante, geboren op 4 juni 1975, is sinds 2004 als leerkracht bij verweerster in dienst. Met ingang van het schooljaar 2006-2007 is appellante benoemd als orthopedagoge. Per 1 augustus 2010 is appellante voor onbepaalde tijd als Intern Begeleider B (hierna: IB-er) benoemd. Appellante is werkzaam op de *school.

2.2. De werkfactor van appellante bedraagt 0,9224, hetgeen erop neerkomt dat appellante vier dagen per week als IB-er op de M*school werkzaam is.

2.3. Appellante heeft één collega die eveneens IB-werkzaamheden op de M*school verricht. Deze collega verricht deze werkzaamheden drie dagen per week.

2.4. Als gevolg van een financieel tekort op de M*school heeft verweerster besloten het aantal IB-uren op die school te verminderen van in totaal zeven naar vier werkdagen.

2.5. Bij besluit van 24 januari 2012 heeft verweerster appellante per 1 maart 2012 voor twee dagen als IB-er boventallig verklaard op de M*school.

2.6. Voormelde collega IB-er gaat krachtens besluit van verweerster op dezelfde school terug van drie IB-werkdagen naar twee.

3. De standpunten van partijen

3.1. Appellante verzet zich tegen het bestreden besluit. Zij voert daartoe, kort samengevat, onder meer het volgende aan. Hoewel appellante langer bij verweerster in dienst is dan haar collega IB-er heeft verweerster ten onrechte besloten het anciënniteitsbeginsel te passeren en appellante in plaats van haar collega IB-er voor twee dagen per week boventallig te verklaren in de functie van IB-er. Appellante verwijst in dit kader naar de notitie ‘*mobiliteit 2012’ waaruit blijkt dat verweerster het anciënniteitsbeginsel als uitgangspunt hanteert. Appellante stelt voorts dat zij, ondanks de periodes die zij afwezig is geweest vanwege arbeidsongeschiktheid, zwangerschaps- en bevallingsverlof, de benodigde kennis en ervaring heeft om haar IB-taken met succes vier dagen per week te kunnen uitoefenen. Ten slotte meent appellante dat verweerster ten onrechte in strijd met de wet direct onderscheid heeft gemaakt op grond van arbeidsongeschiktheid en zwangerschap door haar en niet haar collega IB-er te selecteren voor boventalligheid.

3.2. Verweerster voert verweer en brengt naar voren dat zij heeft besloten om zowel appellante als haar collega IB-er voor ieder twee dagen als IB-er op de M*school te behouden. Zij heeft hieraan onder meer ten grondslag gelegd dat de M*school vanaf augustus 2010 gewerkt heeft aan een nieuwe zorgstructuur. Appellante is in de periode van augustus 2010 tot maart 2012 veelvuldig afwezig geweest in verband met onder meer arbeidsongeschiktheid en zwangerschaps- en bevallingsverlof. Hierdoor is met name

appellantes collega IB-er betrokken geweest bij het opbouwen van de nieuwe zorgstructuur. De bij die collega bestaande actuele kennis en ervaring kunnen niet gemist worden. Daarnaast meent verweerster dat de IB-werkzaamheden beter bij twee personen ondergebracht kunnen worden dan bij één, zodat bij eventuele uitval doorgang van de werkzaamheden kan plaatsvinden. Met die werkwijze is de M*school minder kwetsbaar. Daar komt bij dat er veel belang wordt gehecht aan het bevorderen van een goede match tussen leerling en IB-er. Met twee IB-ers is er een keuze en kan er een optimale match gemaakt worden. Verweerster benadrukt dat appellante niet met ontslag wordt bedreigd. Het last-in-first-out-principe (LIFO-principe) en het afspiegelingsprincipe zijn derhalve niet van toepassing. Ook de notitie ‘*mobiliteit seizoen 2012’ maakt de besluitvorming van verweerster mogelijk.

4. De beoordeling

4.1. Tussen partijen is niet in geschil dat het door verweerster genomen besluit van 24 januari 2012 dient te worden aangemerkt als een besluit tot overplaatsing als bedoeld in artikel 10.6 lid 2 onder a. dan wel e. van de CAO Primair Onderwijs. Appellante is daarbij de keuze gelaten of zij naast de twee resterende IB-dagen twee dagen als leerkracht op de M*school aan de slag wil gaan of dat zij vier dagen IB-werkzaamheden wil gaan verrichten op een andere school van verweerster.

4.2. Partijen twisten over de vraag of verweerster bij het nemen van het bestreden besluit de juiste selectiecriteria heeft toegepast.

4.3. De Commissie stelt vast dat verweerster onder meer als argumentatie aan het bestreden besluit ten grondslag heeft gelegd dat zij de verminderde IB-formatie op de M*school over twee medewerkers verdeeld wenst te laten om zodoende de voortgang van de IB-werkzaamheden bij een eventuele uitval van één van de IB-ers te verzekeren en een door verweerster geschikt geachte combinatie tussen IB-er en leerling te realiseren.

4.4. De Commissie overweegt dat het bestreden besluit een beslissing betreft waarbij verweerster een mate van beleidsvrijheid toekomt. Nu zich hier niet een geval van ontslagverlening voordoet, is het anciënniteitsbeginsel, waarop appellante een beroep doet, niet als absoluut geldend beginsel van toepassing. Daarnaast is verweerster, volgens de bewoordingen van genoemde notitie ‘* mobiliteit seizoen 2012’, bij mobiliteit niet verplicht zich te houden aan het LIFO-principe, maar kan zij zich bij haar besluitvorming laten leiden door onderwijskundige overwegingen. De Commissie is van oordeel dat verweerster reeds gezien de hierboven onder 4.3. genoemde onderwijskundige overwegingen in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen.

4.5. Gelet op het voorgaande zal de Commissie het beroep van appellante ongegrond verklaren. De overige door appellante naar voren gebrachte beroepsgronden kunnen derhalve onweersproken blijven.

5. De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep van appellante tegen het besluit van verweerster van 24 januari 2012 ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door mr. C. de Groot, voorzitter, mr. J. Donner en mr. A. Postma, leden, en in aanwezigheid van mr. W.A. Zwijnenburg, lid (die zich wegens ongelijkheid van het aantal leden gekozen door de besturen en het aantal leden gekozen door het personeel van stemming heeft onthouden), en in tegenwoordigheid van mr. L.F.A. Bos, griffier. De beslissing is getekend door de voorzitter en de griffier. De uitslag van het beroep is bij brief van 26 juni 2012 in verkorte vorm aan partijen medegedeeld terwijl deze beslissing aan partijen is verzonden op 19 juli 2012.

(w.g. mr. C. de Groot, voorzitter)

(w.g. mr. L.F.A. Bos, griffier)

Voor afschrift,

mr. L.F.A. Bos, griffier